

Nr. 9000/2019 , 04.25

Către,

Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România

Stimate Doamne Președinte Marian Oprișan

Referitor la: *Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ Plx. 231/2019.*

Vă transmitem punctul de vedere și observațiile făcute la analizarea acestei inițiative legislative:

Art. I. – Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României nr 1154 din data 07-12-2004 , cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Art. 24 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

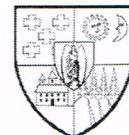
”Articolul 24

Obligația executării

(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.

(2) În cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se duce la îndeplinire prin executare silită, parcurgându-se procedura prevăzută de prezenta lege.

(3) La cererea creditorului, în termenul de prescripție a dreptului de a obține executarea silită, care curge de la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1) și care nu au fost respectate în mod culpabil, instanța de executare, prin hotărâre dată cu citarea părților, aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de **0,5 % din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, dar nu mai mult de cinci salarii minim brut pe economie raportat la data pronunțării hotărârii prevăzută de art. 25**, care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului îi acordă penalități, în condițiile art. 906 din Codul de procedură civilă.



(3¹) Instanța de executare nu va aplica amenda, respectiv penalitatea prevăzută de art. 24 alin. 3, dacă, înaintea închiderii dezbaterilor în fond, debitorul face dovada îndeplinirii obligațiilor la care a fost obligat prin hotărâre definitivă.

(3²) Prevederile art. (3¹) se vor aplica și litigiilor aflate în curs, în care nu s-a pronunțat o hotărâre definitivă.

(4) Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării hotărârii de aplicare a amenzii și de acordare a penalităților debitorul, în mod culpabil, nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma ce se va datora statului și suma ce i se va datora lui cu titlu de penalități, prin hotărâre dată cu citarea părților. Totodată, prin aceeași hotărâre, instanța va stabili, în condițiile art. 892 din Codul de procedură civilă, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației.

(5) În lipsa cererii creditorului, după împlinirea termenului prevăzut la alin. (4), compartimentul executării civile al instanței de executare va solicita autorității publice relații referitoare la executarea obligației cuprinse în titlul executoriu și, în cazul în care obligația nu a fost integral executată, instanța de executare va fixa suma definitivă ce se va datora statului prin hotărâre dată cu citarea părților.”

Atașat vă trăsmitem expunerea de motive privind punctul nostru de vedere.

Cu stimă,

Borboly Csaba



Miercurea Ciuc, 24 aprilie 2019

EXPUNERE DE MOTIVE

Situația actuală

Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, la capitolul III instituie o procedură specială de executare în termen a hotărârilor judecătorești definitive pronunțate de către instanța de contencios administrativ, prin care s-au instituit în sarcina autorităților publice să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, executarea acestor categorii de hotărâri judecătorești se va face de către autoritatea publică căzută în pretenții, în termenul stabilit de instanță, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii. Potrivit prevederilor art. 24 alin. 2 și 3 din această lege, în cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, la cererea creditorului, în termenul de prescripție a dreptului de a obține executarea silită, instanța de executare, prin hotărâre dată cu citarea părților, aplică conducătorului autorității publice, sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantului îi acordă penalități, în condițiile art. 906 din Codul de procedură civilă.

Situația actuală se caracterizează prin:

- procentul extrem de ridicat al amenzii care poate fi aplicată conducătorului autorității publice, sau, după caz, persoanei obligate, acesta nefiind modificat ulterior adoptării Legii din 2004, în condițiile în care, în 2004 salariul minim brut pe economie era 280 lei conform H.G. 1515/2003 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, iar în prezent, acest salariu minim brut a ajuns la suma de 2.080 lei, conform H.G. 937/2018 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată;
- practica neunitară a instanțelor de judecată privind aplicarea amenzii prevăzute de art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ.

Prezentul proiect de lege își propune următoarele modificări:

Prin prezentul proiect se operează modificări ale articolului 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, respectiv introducerea unui nou alineat, urmărindu-se corelarea acestuia cu practica instanțelor de judecată și cu realitățile derivate din creșterea economică după anul 2004.

Astfel, propunem modificarea alin. 3 al articolului 24 prin reducerea procentului de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere la 0,5% , acesta fiind un procent real pentru atingerea scopului urmărit de prevederea legală mai sus indicată, respectiv limitarea sumei finale care se poate aplica în caz de neexecutare la cinci salarii minim brut pe economie, evitând astfel ajungerea la sume exorbitante, care nu pot fi

achitate de către cei obligați la astfel de sume. Considerăm, că reducerea amenzii la 0,5% din salariul minim brut pe economie va reflecta scopul real pentru care a fost instituit această procedură, și anume aceea de mijloc de presiune la îndemâna particularului atunci când trebuie să fie executată o obligație de a face a autorității publice, prin aplicarea unei amenzi suportabile din patrimoniul propriu.

De asemenea, propunem introducerea unui nou alineat în art. 24, care vizează situația în care hotărârea judecătorească definitivă a fost executată, de bunăvoie, în cursul judecății, de către autoritatea publică. O asemenea modificare ar fi oportună, având în vedere, că finalitatea avută în vedere de legiuitor la reglementarea acestei proceduri speciale de executare silită nu era acela de a realiza un venit la bugetul de stat prin aplicarea, în orice mod și orice chip, a amenzii conducătorului autorității administrative, ci de a constrânge pe acesta din urmă să-și execute obligația stabilită în hotărârea judecătorească definitivă. Menționăm faptul, că cele de mai sus menționate reflectă practica instanțelor de judecată investite cu soluționarea cauzelor având ca obiect aplicarea amenzii pentru neexecutarea hotărârilor judecătorești pronunțate de instanțele de contencios administrativ (Decizia nr. 1136/06.03.2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție).